

Lekce 9

Proč Bůh dopouští utrpení?

Proč Bůh dopouští utrpení? Je těžké porozumět tomu, proč Bůh dopouští, aby lidé trpěli bolestí a procházeli těžkými životními situacemi. Utrpení může být způsobeno přírodními katastrofami – tornádem, ohněm, zemětřesením atd. Filozofové to nazývají přirozeným zlem. Jiné utrpení působí lidé, kteří používají svou svobodu k páčání hříchů a trestných činů. Filozofové to nazývají morálním zlem.

I když nebudeme nikdy plně rozumět tomu, proč Bůh dopouští utrpení, Bible nám na toto nesnadné téma nabízí několik odpovědí. Čím více se o tomto tématu dozvíme dnes, pravděpodobně v době, kdy jde všechno dobře, tím lépe budeme schopni čelit zkouškám a těžkostem později a odpovědět na otázky těm, kteří svému utrpení nerozumí.

Příkladem utrpení je Jóbův život. První dvě kapitoly popisují, co se Jóbovi přihodilo, a celých třicet pět následujících kapitol mluví o tom, co se odehrávalo v jeho nitru. Jób je popsán jako úspěšný muž. Těšil se ze svého zdraví, svých dětí i svého bohatství. A přesto Bůh dopustil, aby trpěl. Bůh dovoluje satanovi, aby vzal Jóbovi vše, co měl. Jeho zdraví se výrazně zhoršilo, jeho služebníci byli zabití, jeho dobytek pobit nebo rozkraden a jeho dcery i synové pomřeli. Jóbova reakce na toto všechno v nás budí úctu: „Tu Jób povstal, roztrhl svou řízu a oholil si hlavu. Potom padl k zemi, klaněl se...“ (Jób 1,20) Jóbova reakce na utrpení, jímž procházel, je pro nás příkladem. Jób si uvědomuje, že všechny věci jsou v tomto světě pomíjivé. Rozuměl tomu, že jako lidé přicházíme na svět nazí a také tak odcházíme.

Místo aby Jób zlořečil Bohu, pokládá si řečnickou otázku: „... to máme od Boha přijímat jenom dobro, kdežto věci zlé přijímat nebudeme?“ (Jób 2,10) Ve všem tom neštěstí Jób nehřeší ani jedním slovem. I když prožívá nesnesitelná muka a přeje si umřít (Jób 3),

neztrácí víru a nezlořečí Bohu. Bůh nakonec Jóa utěšuje, uzdravuje ho a žehná mu mnohokrát více než předtím. Nikdo nechce procházet utrpením, je ale pravdou, že něco se dokážeme naučit jen skrze těžkosti.

OBSAH LEKCE

Utrpení přináší ovoce
Utrpení buduje dobrý charakter
Utrpení způsobené satanem
Utrpení jako napomenutí za hřích
Utrpení spojuje věřící s Kristem
Utrpení nás učí spoléhat se na Boha
Utrpení nás připravuje na službu

CÍLE

1. Vysvětlit, jak utrpení přispívá k růstu ovoce Ducha svatého v našem životě.
2. Vysvětlit, jak utrpení buduje dobrý charakter.
3. Popsat taktiky, které satan používá proti lidem.
4. Vysvětlit, proč Bůh používá utrpení k výchově neposlušných věřících.
5. Popsat, jak nás utrpení spojuje s Kristem.
6. Popsat, jak nás utrpení činí závislými na Kristu.
7. Vysvětlit, jak utrpení připravuje křesťany na jejich službu.

Utrpení přináší ovoce

Cíl 1: Vysvětlí, jak utrpení přispívá k růstu ovoce Ducha svatého v našem životě.

Nesení ovoce

Bůh chce, abychom ve svých životech nesli ovoce Ducha svatého, a dosahuje toho mnoha způsoby. Je to jeho Slovo, které nás mění, výsledek našich modliteb a dokonce i našeho utrpení. Nikdo se neraduje z těžkých situací, ale Bůh je umí využít k tomu, aby naše životy nesly dobré ovoce. Bůh touží vidět ovoce tvého života. Ježíš řekl: „Když poneseš hojné ovoce, bude tím oslaven můj Otec a budete

moji učedníci.“ (Jan 15,8; B21) Doktor Norman Vincent Peale řekl, že jediní lidé, kteří nemají žádné problémy, jsou ti, kteří leží na hřbitově, a i někteří z nich mají opravdový problém. Máš-li problémy, znamená to, že jsi jednoduše naživu, a čím déle budeš žít, tím více problémů se bude objevovat. Jestli nemáš problémy jako správný chlap, pak klekni před Bohem na kolena a pros ho, ať ti důvěřuje a svěří ti alespoň nějaký malý úkol.

Utrpení může přinášet jak dobré ovoce, tak i to špatné. Záleží jen na nás, jak na své utrpení zareagujeme. Můžeme se stát lepšími nebo zatrpklejšími, více děkovat nebo si více stěžovat.

Trpělivost

Trpělivost je základním znakem křesťanské dospělosti, a i přesto ji mnoho lidí v dnešní době postrádá. Čekání na Boha v těžkých životních zkouškách v nás buduje trpělivost a vytrvalost. Lukáš 8,15 říká: „Zrno v dobré zemi jsou ale ti, kteří slyší Slovo, chovají je v ušlechtilém a dobrém srdci a vytrvale přinášejí užitek.“ (B21)

Jeden mladý křesťan šel ke staršímu pro modlitbu. Tento mladík toužil po větší trpělivosti ve svém životě. Starší muž se začal modlit, aby tomuto mladíkovi dal Bůh jeden den plný soužení. Když se zmatený mladík konečně zeptal, proč se modlil za soužení a ne za trpělivost, starší muž mu odpověděl: „Trpělivosti se učíme právě skrze těžkosti.“

Proto musíme dovolit Bohu, aby nás měnil, jak dlouho jen potřebuje. Jakub 1,2–4 nám radí: „Mějte z toho jen radost, bratři moji, kdykoli upadáte do různých zkoušek. Víte přece, že zkoušení vaší víry přináší vytrvalost. Nechte však vytrvalost dozrát, abyste byli dokonalí a úplní a nic vám nescházelo.“ (B21)

Radost

Dalším ovocem utrpení je radost. Největší radost budeš prožívat v nelehké době, kdy tě Pán bude něčemu učit. Až toto utrpení skončí, budeš mít svědectví po zbytek svého života. Ježíš nám dopředu řekl: „To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.“ (Jan 16,33) Radost nacházíme v jistotě, že Bůh nám pomůže projít tímto soužením, a proto se nemusíme nijak strachovat.

Utrpení buduje dobrý charakter

Cíl 2: Vysvětlí, jak utrpení buduje dobrý charakter.

Utrpení buduje v našem charakteru ctnost a sílu. Náš charakter je dobře zřejmý z toho, jak reagujeme na utrpení nebo nepříjemnou situaci. Podívejme se zpátky na Jób. Bible popisuje Jób jako bezúhonného, poctivého, bohabojného a prostého všeho zla (Jób 1,1). Takto je popsán před soužením. Dokud na něj nepříjde pohroma, nevidíme jeho opravdový charakter. Všimni si, jak Bible popisuje Jób v jeho utrpení: „Při tom všem se Jób nijak neprohřešil a neřekl proti Bohu nic nepatřičného.“ (Jób 1,22) Budeš-li hledat Boha v době, kdy procházíš těžkostmi, Bůh ti dá sílu správně reagovat a nést dobré ovoce.

Je tvůj charakter dobrý? Charakter je to, kým jsi, když se nikdo nedívá. Dovol mi, abych zde popsal tři oblasti charakteru, které se rozvíjejí skrze utrpení.

Utrpení nás posiluje

Za prvé, utrpení nás posiluje. Výletník se zájmem pozoroval, jak dřevorubec čas od času zarazil ostrý hák do kmene stromu připlovajícího po řece dolů z hor, aby jej oddělil od ostatních. Když se ho výletník zeptal, proč vybírá jen některé kusy dřeva, dřevorubec mu odpověděl: „Může se ti zdát, že všechny kmeny jsou naprosto stejné, ale pár z nich je docela jiných. Ty, které nechávám proplout, jsou ty, které vyrostly v údolí, kde byly chráněny před bouří. Jejich kůra je hrubá. Ty, které jsem zachytil a dal stranou, jsou ty, které vyrostly na horských výšinách. Po celou dobu jejich růstu, i když byly ještě malými stromky, je ošlehával silný vítr. Staly se tak pevnými a jejich kůra překrásnou. Dáváme je stranou pro speciální využití. Jsou příliš dobré na to, aby byly použity jako obyčejné dřevo.“

Tento příběh ukazuje, že utrpení nás posiluje. 1. list Petrův 4,12–13 říká: „Milovaní, nedivte se té zkoušce ohněm, jež na vás přišla – není to přece nic divného. Spíše se radujte, že máte podíl na Kristově utrpení, vždyť až se zjeví jeho sláva, budete jásat radostí!“ (B21) Kdy bude zjevena Boží sláva? Nejen, že jeho sláva bude zjevena při jeho velkolepém druhém příchodu, ale je zřejmá i z osvobození, které přichází do našich životů. Odrážíme-li Kristův charakter a dorůstáme-li do jeho podoby, Ježíšova sláva bude zřejmá i v nás.

Utrpení nás napravuje

Za druhé, utrpení nám pomáhá neopakovat chyby. Všichni lidé chybují a mají své nedostatky – někteří malé, někteří větší. Častokrát jsme slepí ke svým vlastním nedostatkům nebo si je nechceme přiznat. Ježíš řekl: „Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (Matouš 5,48)

Řecké slovo pro „dokonalost“ znamená teleios a můžeme ho přeložit jako „úplný, kompletní, celý“, což znamená nepostrádat žádnou z morálních ani duchovních ctností. Utrpení v sobě skrývá způsoby, jak se vypořádat se svými nedokonalostmi. Stejně tak jako hrnčíř opracovává hlinu, aby ji zbavil veškerých bublinek, které by mohly v peci hrnec poničit, tak i Duch svatý pracuje na nás. Může to v procesu opracovávání bolet, ale na konci to stojí za to. Náš nedostatek trpělivosti je zkoušen v těžkém čase, kdy nemáme věci pod kontrolou. Skrze utrpení jsme testováni i ohledně našeho vztahu k materiálním věcem a bohatství. Bůh pracuje v našich životech tak, jako pracoval na životech všech hrdinů Bible. Skrze utrpení testuje každou oblast našeho života a činí nás silnějšími.

Utrpení nám přináší stabilitu

Za třetí, utrpení přináší stabilitu do našich výkyvů. Mnozí z nás bojují s nerozhodností. Jsme nadšení, pak zas chladní, hned nahoře a pak hned dole, uvnitř a zas venku. Když uvěříme, můžeme mít představu o tom, jak se náš život stane stabilním a klidným. Brzy však vystřízlivíme. I velké osobnosti a lidé z Bible se potýkali s nestálostí. Když například Timoteus potřeboval povzbudit, Pavel mu připomněl: „Proto ti kladu na srdce, abys rozněcoval oheň Božího daru, kterého se ti dostalo vzkládáním mých rukou.“ (2. Timoteovi 1,6) Na druhé straně církev v Korintu byla natolik duchovní, až to přerostlo v nesprávné používání duchovních darů. V 1. listu Korintským 12 je Pavel napomíná za jejich přespřílišnou zanícenost.

Utrpení nás učí jak nesklouznout do extrému. Všichni máme ve svém duchovním životě slabiny, ale můžeme si být jisti, že nás Bůh posilní. Když budeme neustále porovnávat své lidské možnosti s povoláním, které nám Bůh dal, odradí nás to. A tak nám Bůh připravuje zkoušky ve správné míře a v pravý čas, aby posilnil naši víru a nás samé. Nikdy nás nenechává procházet utrpením proto, aby nám ublížil, ale vždy jen proto, aby vylepšil náš charakter. V utr-

pení vždy vyhlížíme jeho konec, je však mnohem důležitější, abychom v tomto čase pochopili, co nás chce náš nebeský Otec naučit. V Lukáši 22,31–32 říká Ježíš Petrovi: „Šimone, Šimone, hle, satan si vyžádal, aby vás tříbil jako pšenici. Prosil jsem ale za tebe, aby tvá víra neselhala. Až se jednou obrátíš, posiluj své bratry.“ (B21) Naše utrpení pomáhá posilovat druhé lidi.

Utrpení způsobené satanem

Cíl 3: Popiš taktiky, které satan používá proti lidem.

Skutečný nepřítel

První list Petrův 5,8–9; B21 nám říká: „Probudte se, mějte se na pozoru! Váš protivník ďábel chodí kolem jako řvoucí lev a hledá kořist. Postavte se mu jakožto silní ve víře a vězte, že stejné utrpení zakoušejí vaši bratři po celém světě.“ Jak vypadá takové utrpení působené satanem? Satan používá tři běžné taktiky – zastrasování, klamání a rozptylování.

Zastrasování

Je ti následující situace povědomá?

Toto období pro tebe není zrovna jednoduché. V práci to nejde tak, jak by sis přál. Už dlouho jsi nemocný a někdo, koho miluješ, prochází něčím těžkým. Po pár takových týdnech se cítíš vyčerpán a zranitelný. Několik necitlivých a bezohledných lidí ti předhazuje své negativní názory, kterými ti jenom ubližují. Satan ví, že když nás zastrasí, zneschopní nás. Prorok Eliáš byl po útoku Jezábel tak zastrášen, že mluvil o skončení své služby. Prorok Jonáš se také nechal odradit a roztrpčit; mluvil o své smrti po službě v Ninive. A to jsou pouze dva příklady lidí z Bible, kteří čelili zastrasování. Musíme si pamatovat, že zastrasování je jednou z ohnivých střel satana. Nenechávej si je ve svém srdci přerůst v hněv nebo hořkost. Modli se za to. Mluv o tom s věřícím, kterému důvěřuješ, nebo třeba s pastorem.

Klamání

Satan je mistr klamu. Nejvíce utrpení v církvi působí ďábel právě skrze klamání. Jeho základní technikou je překrucování prav-

dy, hlavně Božího slova. Apoštol Petr nás varuje před jeho triky. V 2. listu Petrovi 3,16 je psáno: „... Některá místa jsou v nich těžko srozumitelná a neučení a neutvrzení lidé je překrucují, jako i ostatní Písmo, k vlastní záhubě.“ Satan vždy mluví polopравdu. V Matoušovi 4 čteme, že satan přichází k Ježíši a říká mu polopравdu o jeho zaopatření, ochraně a pozici. Ježíš ho však zkrotil úplnou pravdou Božího slova. Falešní proroci dnes stále věří polopравdě. Zkoušejí proměnit kámen v chleba, obhajují levitování a získávají sílu skrze své podvodné praktiky. Jediný způsob jak rozlišit Boží pravdu od ďáblovy polopравdy je studovat Boží slovo.

Rozptylování

Když ti satan nemůže ublížit zastrašováním nebo klamáním, zaútočí strategicky na centrum tvého života – tvou mysl. V naší mysli probíhá rozhodování o životě a věčnosti. Mysl je zbrojnice, kde vyrábíme zbraně pro své vítězství nebo zkázu. Aby satan vyhrál, nemusí ti vnukat zlé myšlenky po celý den; potřebuje jedině, aby tě rozptýlil. Snaží se způsobit zmatení, únavu, strach, zaneprázdněnost a cokoli jiného, co umlčí Boží hlas ve tvém životě. Vlastníme však tu největší duchovní zbraň, a sice to, že se necháme vést Duchem svatým a ne svými tělesnými touhami. Ve všem, co děláme, si musíme zachovávat mysl Kristovu. Pavel křesťanům v Korintu radí: „Nenechte se formovat tímto světem – raději se nechte proměňovat obnovou své mysli, abyste dokázali poznat, co je Boží vůle – co je dobré, náležité a dokonalé.“ (Římanům 12,2)

Nemusíme satana více snášet. Ano, bude na nás útočit stále, ale čím dříve poznáme jeho snahy, tím dříve se mu můžeme postavit. Buď proto střízlivý a pozorný a postav se ďáblovým trikům.

Utrpení jako napomenutí za hřích

Cíl 4: Vysvětli, proč Bůh používá utrpení k výchově neposlušných věřících.

Hřích Boží pozornosti neutěče

Neexistuje rychlejší cesta k utrpení než opakované hříšné chování. Hřích v sobě nese celou řadu přirozených a nevyhnutelných následků. Pokud lžeš, budeš pravděpodobně považován za nečestného

a nedůvěryhodného člověka. Pokud kradeš, můžeš skončit ve vězení. Pokud pomlouváš, můžeš zjistit, že ti zbylo jenom pár přátel. V životě křesťana vyvolá hřích Boží reakci. Bůh nás miluje natolik, že nemůže být lhotejný k hříchu v našem životě. Počítej s tím, že když si budeš ve svém životě uchovávat hřích, Bůh tě bude chtít uvést na pravou míru, tak jako rodič neposlušné dítě. Boží napravení nebo disciplína mohou mít různé podoby.

Cena spasení

Když křesťané hřeší, často si myslí, že ti, kteří je napomínají, to přehánějí. Obhajují své chování a tvrdí, že jejich hřích je malý a ne tak důležitý. Dokonce si myslí, že Bůh nad jejich slabostmi přimhouří oko. Ale Bůh nikdy neomluví hřích! Ježíš zaplatil nesmírnou cenu za naše spasení. Bůh vložil do našich životů obrovskou investici. Udělá cokoli, aby získal naši pozornost a obrátil nás zpátky k němu. Jestli je to třeba, dovolí, abychom prošli bolestí ve svých životech dnes, a neminuli tak budoucí požehnání.

Pisatel listu Židům píše: „Ještě jste v zápase s hříchem nemuseli prolít svou krev.“ (Židům 12,4) Náš zápas s hříchem je oproti tomu, co Ježíš za naši záchranu zaplatil, neporovnatelný. Ze začátku si můžeme říkat, že Boží disciplína je pro nás přehnaná, Žalm 103,10 ovšem říká: „Nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám dle našich nepravostí.“ Bůh na nás ve skutečnosti nikdy není tak tvrdý, jak bychom si po zásluze zasloužili. Je Bohem laskavým a chce pro nás jen to nejlepší.

Otec vždy jedná v nejlepším zájmu dítěte

Je důležité, abychom porozuměli tomu, do jaké rodiny patříme. V době, kdy jsme Boha neznali, byl naším otcem ďábel. Nyní, když jsme uvěřili, je naším otcem Bůh. Apoštol Jan píše: „Pohledte, jakou láskou nás Otec zahrnul: smíme se nazývat Božími dětmi – a také jimi jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho.“ (1. Jan 3,1; B21) Každý uzná, že rodič má právo napomínat své dítě. Rodiče ví, že co se disciplíny týče, existují zpravidla dva temperamenty dětí: Neústupné a cílevědomé děti, a poddajné a povolné děti. Cílevědomé děti mají sklon k odmítání disciplíny, takže rodiče se musí více snažit, aby je usměrnili. Poddajné děti nepotřebují tolik disciplíny. Zpravidla s trochou disciplíny udělají velký

pokrok. Stejně tak se chovají i věřící, když je Bůh vychovává. Oba temperamenty vyžadují čas od času Boží usměrnění; někteří proti tomu bojují, jiní to vítají. List Židům 12, 5–6; B21 říká: „Copak jste zapoměli na povzbuzení, kterým vás oslovuje jako své syny? Hospodinovo poučení, synu, neodmítej, když tě napravuje, nezoufej. Vždyť koho miluje Hospodin, toho vychovává a trestá každého, koho přijímá za syna.“ Bůh nás vychovává, protože nás miluje.

Poučení z příběhu o marnotratném synovi

Ďábel přichází, aby zabíjel, kradl a ničil, ale Bůh přichází, aby dával, obnovoval a budoval. Přečti si podobenství o marnotratném synovi v Lukáši 15,11–32. Srdce tohoto otce zůstává věrné vzpurnému synovi. Otec přivítal svého syna s otevřenou náručí, obnovil jeho synovství a oslavil jeho návrat. Otec v tomto příběhu představuje Boha. Někteří křesťané, kteří jsou hodně povýšení, nedokážou porozumět Boží milosti v procesu uzdravování vzpurného věřícího. Mís- to aby oslavili, že Boží láska zvítězila, tajně si přejí, aby na takového věřícího mohli uvalit disciplínu podle vlastních představ. Bůh touží, abychom milovali bez podmínek a přijali do jeho rodiny věřící, kteří zabloudili.

Utrpení spojuje věřící s Kristem

Cíl 5: Popiš, jak nás utrpení spojuje s Kristem.

Utrpení je nevyhnutelné

Někteří se domnívají, že by křesťané měli být ušetřeni většiny utrpení. Neměli bychom jako následovníci Krista být ochráněni před těmi nejhoršími problémy a životními situacemi? A co je ten ochranný štít, o kterém tak často slýcháváme? Neměli bychom být ochráněni od vši bolesti a smutku? Co se týče utrpení, nejsou podle apoštola Petra křesťané žádnou výjimkou. V 1. Petrově listu 4,12–13 se píše: „Milovaní, nedivte se té zkoušce ohněm, jež na vás přišla – není to přece nic divného. Spíše se radujte, že máte podíl na Kristově utrpení, vždyť až se zjeví jeho sláva, budete jásat radostí!“ (B21) Apoštol Pavel píše: „Chci ho znát, znát moc jeho vzkříšení i účast na jeho utrpení! Chci se s ním ztotožnit i v jeho smrti.“ (Filipským 3,10; B21) Oba titové Boží muži předpokládali ve svém křesťanském životě

utrpení. To ale neznamená, že nebudeme požehnáni nebo ochráněni. Víme přece, že na nás Bůh pečlivě dohlíží. Žádné požehnání ani utrpení nepřichází do našeho života bez Božího svolení.

Účast na utrpení

Apoštol Petr říká, že máme „podíl na Kristově utrpení“ (1. Petr 4,13) Pavel mluví o tom, že chce znát „účast na jeho (Ježíšově) utrpení“. (Filipským 3,10) To znamená, že se také účastníme téhož utrpení. Místo toho, abychom se utrpení vyhýbali, měli bychom s ním počítat a dokonce je i vítat. Proč? Když přetrpíme bolest, nezpůsobenou naším vlastním hříchem, zažíváme jedinečnou jednotu s Kristem. Jakkoli těžké se to může zdát, Pavel pochopil, že z utrpení bude mít prospěch. Naše trápení nám dovoluje se alespoň v malé míře ztotožnit s Kristovým vrcholným utrpením.

Proč Ježíš trpěl?

Bůh plánoval už od začátku, aby jeho Syn trpěl za naše hříchy a vydobyl tak naši spásu. Prorok Izajáš napsal: „Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v oběť za vinu.“ (Izajáš 53,10) To se naprosto přičí našemu lidskému rozumu; nedokážeme pochopit, proč by otec nechal svého syna projít takovou bolestí. Boží cesty se často zdají bláznivé těm, kteří nevěří. Ale jeho cesty převyšují ty naše a jsou mnohem lepší než ty naše. A tak je Bůh potěšen výsledkem, který přinesla bolest jeho Syna. Dokonce i pozemští otcové by dopustili bolest svých dětí, kdyby jim to přineslo větší prospěch.

Když dítě spadne a způsobí si několikanásobnou zlomeninu ruky, bude pravděpodobně křičet bolestí a bát se, že když se ho bude chtít někdo dotknout, bude to bolet ještě víc. I přes nesnesitelnou bolest, kterou dítě prožívá, dovolí otec doktorovi, aby vrátil kosti do správné polohy. Pokud bude třeba ruku operovat, i když to bude znamenat více utrpení pro dítě, otec k operaci svolí. Touha po větším blahu jeho dítěte mu dává právo k takovým rozhodnutím. Když Jan Křtitel potkal Ježíše na veřejnosti, řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa.“ (Jan 1,29) Ježíš opakovaně učedníkům říkal, že přišel na svět, aby trpěl a umřel. V Lukáši 24. kapitole čteme, že dva z jeho učedníků šli do Emauz o prvním velikonočním svátku. Ježíš byl tou dobou již ukřižován a tito dva učedníci byli zarmoucení a zmateni

zprávou, že Ježíš byl spatřen živý. Ježíš je však napomenul: „Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?“ (Lukáš 24,26)

Božím plánem bylo, aby Ježíš trpěl. Pisatel listu Židům píše: „Ten, pro něhož a skrze něhož je všechno, se totiž rozhodl přivést mnoho synů do slávy, a tak považoval za vhodné přivést původce jejich spasení k cíli skrze utrpení.“ (Židům 2,10) Ježíš byl od začátku dokonalý a bez hříchu. Jeho velké utrpení není to, co ho učinilo dokonalým. Řecký výraz pro slovo „dokonalý“ znamená „dokončit“ nebo „naplnit“. Ukřižování bylo vyvrcholením Ježíšova poslání na zemi. Bez toho by nemohl dokončit a naplnit Boží vůli. A proto také Ježíš na kříži zvolal: „Je dokonáno!“ (Jan 19,30; B21)

I Ježíš se učil poslušnosti skrze utrpení. Jako člověk se i on musel naučit poslouchat Boha; musel se naučit rozhodovat. V Getsemanské zahradě, v čase před jeho zatčením a odsouzením, vidíme boj, který svádí: „Kousek poodešel, padl na tvář a modlil se: „Otče můj, je-li to možné, ať mě ten kalich mine! Ať se však nestane má vůle, ale tvá.“ (Matouš 26,39; B21) Bůh mohl uchránit Ježíše před smrtí (Židům 5,7), ale i náš nádherný Zachránce, plně Bůh a plně člověk, musel projít utrpením. Bůh má záměr i s tvým životem. Chce, abychom se přizpůsobili podobě jeho Syna. Aby se tak stalo, musíme se podílet na utrpení Ježíše Krista.

Vždy mít ten správný postoj

Trápení není jednoduché. Vzpomeň si na izraelský národ, který strávil čtyřicet let na poušti, než mohl vstoupit do zaslíbené země. Mojžíš jim připomněl: „Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vodil po čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil a vyzkoušel a poznal, co je v tvém srdci, zda budeš dbát na jeho přikázání, či nikoli.“ (Deuteronomium 8,2) Tentýž Bůh testuje nás. On nás také provede skrze naše těžkosti.

Utrpení nás učí spoléhat na Boha

Cíl 6: Popiš, jak nás utrpení činí závislými na Kristu.

Problém nezávislosti

Apoštol Pavel se skrze své utrpení naučil cennou vlastnost. V 2. listu Korintským 1,9 přiznává: „V nitru jsme už vlastně očekávali

rozsudek smrti. To vše se stalo, abychom nespolehali sami na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé.“ (B21) Pro nás všechny je nezávislost přirozená. Zapomínáme na Boha. Ale Bůh přesně ví, co potřebujeme. Ví, co nás dovede k závislosti na něm, a tím může být právě i období trápení.

Přijdou období, kdy budeš pocítovat, že Bůh je ti daleko. Možná si budeš myslet, že na tebe zapomněl. Král David si tím prošel a napsal o tom Žalm 22. I Ježíš prožil tento pocit opuštěnosti. Když visel na kříži, zvolal: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Matouš 27,46) Sloužíme ale Bohu, který nám slíbil, že nás nikdy neopustí. (Židům 13,5) A. W. Tozer řekl: „Přijde čas, kdy každému z nás nezbude nic jiného než Bůh. Naše zdraví, bohatství, přátelé i místa, kam se utíkáme, zaniknou, a zůstane nám pouze Bůh. Člověku s falešnou vírou je tato myšlenka nesnesitelná, ale tomu, kdo má pravou víru, je tato myšlenka tou nejpříjemnější, kterou jeho srdce chová.

Co dělat, když se ti zdá, že je Bůh daleko? Nepřestávej se modlit a chválit. Studuj jeho slovo. Nauč se ho nazpaměť. Žij stále pro Boha. Připomínej si příběhy o osvobození z Bible nebo od svých křesťanských přátel. Vzpomeň si na věci, které pro tebe Bůh udělal. Vždy mu vyznávej svou důvěru a víru, kterou máš v Ježíše Krista. Nakonec ta nejistota odejde.

Jsme svědectvím

Ve svém trápení ukazujeme lidem, jací skutečně jsme. Nevěřící lidé nás pozorují a ptají se, zda skutečně spoléháme na Boha, nebo jestli je křesťanství jen dalším prázdným náboženstvím. Můžou uvažovat, jestli je naše víra natolik silná, abychom přestáli tíživé období. Utrpení nás činí závislými na Bohu, jak jsme nikdy předtím nebyli. Když takovým obdobím procházíme, měli bychom mít stále na paměti, že Bůh je s námi. Vhodným veršem k zapamatování je Izajáš 46,4 „Až do stáří, až do šedin já sám, to já vás podpořím; já jsem vás učinil a já vás nosím, já vás podpořím a zachráním.“ Spoléhat na takový slib ti dá sílu být dobrým svědectvím i v době tvého trápení.

Utrpení nás připravuje na službu

Cíl 7: Vysvětlí, jak utrpení připravuje křesťany na jejich službu.

Špatné a dobré zkušenosti

Bůh ví, že všechny zkušenosti jsou vzájemně provázány a dokáže je využít pro naplnění svého plánu v našem životě. A tak můžeme pohlížet na každou další situaci jako na součást celku, který nás obohatí. V listu Římanům 8,28 se píše: „Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.“ Žádná naše zkušenost není zbytečná. Z našich dobrých i špatných zkušeností Bůh pro nás těží jen to dobré, pro náš vlastní prospěch i k prospěchu našeho okolí.

Příklad Mojžíše

Podívej se na Mojžíšův život. Narodil se jako syn židovského otroka a málem byl zabit. Bůh ho ovšem ochránil a Mojžíš byl adoptován dcerou faraona. Prvních čtyřicet let žil v přepychu a užíval si toho nejlepšího. Dobře znal jazyk i zvyky Egyptanů.

Ale jednoho dne se pro něj vše změnilo. Zabil Egyptana, který bil Hebreje. Mojžíšův čin rozzlobil faraona. Mojžíš uprchl z Egypta do Midjánské pustiny, kde strávil čtyřicet let. Tam se oženil s dcerou kočovníka a nakonec se stal pastevcem tchánových ovcí. Není pochyb o tom, že to pro něho byla pokořující a bolestná zkušenost. Aby se však mohl jednou stát vůdcem podle Boží vůle, byla to pro něj nutná lekce. A tak se něčemu můžeme naučit pouze skrze utrpení. Samuel Rutherford jednou řekl: „Když už jsem ve sklípku trápení, dívám se po králově nejlepším víně.“

Služby založené na soucitu

Naše vlastní trápení nás učí jedinečné vlastnosti – mít soucit s ostatními. Některé církve mají skupinky, které se zaměřují na různé druhy zotavování, např. ze sexuálního zneužívání, rozvodu, zármutku nebo užívání návykových látek. Většina pracovníků v těchto skupinkách si takovými zkušenostmi sama prošla. Tyto služby vznikly ze soucitu.

Schopnost povzbudit

Utrpením nezískáme pouze soucit s ostatními lidmi, ale také porozumění, které nám umožní povzbuzovat ty, kteří procházejí trápením. Když jsme si jednou sami něčím prošli, můžeme s ostatními

sdílet, jak nás tím vším Bůh provedl a svědčit jim o jeho neustálé lásce a péči. Můžeme jim pomoci vidět, že ve svém trápení nejsou sami a že jsou silnější, než si myslí.

Závěr

Ať už dnes procházíš těžkostmi nebo ne, tyto jednoduché biblické pravdy mohou změnit tvůj postoj a náhled na život. Nemusíš se stydět nebo se dokonce bát utrpení. Když se ocitneš v těžké situaci, nenech nikoho, aby pohrdal tvou oddaností Kristu nebo ji zpochybňoval. Bůh ve tvém životě neustále pracuje. Nezáleží na tom, čemu právě čelíš, jeho milost ti stačí.

VERŠE K ZAPAMATOVÁNÍ

Římanům 8,28

Římanům 12,2

Židům 13,5

1. Petrův 4,12–13

1. Janův 3,1

TEST

Po prostudování této lekce si pozorně přečti následující otázky a zakroužkuj správné odpovědi. Každá otázka má pouze jednu správnou odpověď.

1. Jóbova reakce na jeho utrpení je pro nás vzorem, protože

- a) nedal nikdy najevo své utrpení a vždy před svými přáteli předstíral, že je šťastný.
- b) navzdory svému utrpení chválil Boha.
- c) poslechl dobré rady svých přátel.

2. Bůh čas od času na nás dopouští utrpení, aby v našich životech vyprodukoval dobré ovoce, ale kvůli našim nesprávným reakcím můžeme způsobit, že ovoce bude špatné.

- a) pravda
- b) lež

3. Bůh nás podrobuje zkoušce, aby

- a) vybudoval náš charakter.
- b) nás zničil.
- c) nám dokázal, že on je ten dokonalý.

4. Proč je důležité vědět, jakými způsoby nás satan trápí?

- a) Protože můžeme utéct ze všech situací ovlivněných satanem.
- b) Není dobré, abychom věděli, čím nás satan trápí, protože bychom mohli udělat nějakou chybu.
- c) Když známe jeho taktiku, můžeme se mu postavit a obstát.

5. Když hřešíme, působíme si tím vlastní trápení. Toto trápení slouží také jako varování, abychom nedělali tytéž chyby.

- a) pravda
- b) lež

6. Proč bychom měli toužit po podílu na Kristově utrpení?

- a) Protože nás to činí svatějšími, než jsou ostatní.
- b) Protože to vytváří zvláštní jednotu s Ježíšem, kterou nelze získat jiným způsobem.
- c) Protože se na nás lidé budou dívat s větším respektem.

7. Bůh je krutý, když dopouští, aby jeho děti trpěly.

- a) pravda
- b) lež

8. Když ve svém trápení cítíme, že Bůh je daleko,

- a) musíme si pamatovat, že Bůh je stále s námi.
- b) znamená to, že máme v životě nějaký hřích.
- c) znamená to, že nejsme pro Boha tak důležití, jak jsme si mysleli.

9. Jednou z neocenitelných věcí, kterou získáváme během svého utrpení je:

- a) soucit s ostatními, kteří se trápí.
- b) porozumění, které nás vede k povzbuzování těch, kdo trpí.
- c) obě odpovědi a) i b) jsou správné.

10. Který z následujících výroků je správný?

- a) Utrpení je pouze následkem přítomnosti hříchu v našem životě.
- b) Boží náprava může mít podobu mnoha utrpení.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

Poznámka: Pokud jsi odpověděl špatně, podívej se na odkaz v závorkách, který tě zavede zpět do dané lekce.

1. b (9.1)
2. a (9.1)
3. a (9.2)
4. c (9.3)
5. a (9.4)
6. b (9.5)
7. b (9.5)
8. a (9.6)
9. c (9.7)
10. b (9.4)

O AUTOROVI LEKCE

Ron Bontrager a jeho žena jsou pastory již osm let. Ron sloužil jako první pastor v DeKalb v Illinois v letech 1985–1990 a v Madisonu v Indianě v letech 1990–1994. Nyní je prvním pastorem v Lakeview Church v Indianapolis v Indianě.

